

Ramadan-middag

16. september 2009

Det tog mig lang tid for helt at forstå, hvor han kom fra. Den lille prins, stillede mig så uendelig mange spørgsmål (...)Det var gennem enkelte ord lidt efter lidt, at alt om ham blev åbenbaret for mig. Første gang han så min flyvemaskine, spurgte han mig:

"Hvad er det for en tingest?"

"Det er ikke en tingest. Den kan flyve. Det er en flyvemaskine. Det er *min* flyvemaskine. Og jeg var stolt af at kunne fortælle ham, at jeg kunne flyve. Og så råbte han:

"Hvad! Er du faldet ned fra himlen?"

"Ja", svarede jeg let tøvende.

"Åh, det er virkelig skægt!"

Og den lille prins grinede med den skønneste latter, der alligevel irriterede mig en del. For jeg foretrækker faktisk, når mit uheld bliver taget alvorligt.

"Så du kommer altså også fra himlen! Hvilken planet kommer du fra?".

Ordene her kommer fra den franske børnebog for voksne om den lille prins. Vi hører om hans første møde med piloten midt ude i Sahara-ørkenen langt væk fra alting. 1000'er af kilometer væk fra den nærmeste by. Piloten er styrtet ned med sit fly og følte sig mere isoleret i ørknen end en sømand, der er ved at synke langt ude på havet. Og

så, pludselig dukker den lille prins op og stiller ham alle mulige spørgsmål. De to hovedpersoner, piloten og prinsen er begge faldet ned fra himlen langt væk fra deres hjem. De har altså begge et forhold til himlen, men på hver deres måde. Midt ude i dette ingenting formår de at skabe et rum i fællesskab, et rum til at blive klogere på hinanden og på sig selv. På trods af deres helt forskellige baggrunde og forskellige opfattelser af verden møder de hinanden i nærværet og i samtalen.

Muhammed-tegninger, en kvinde i burka som dommeren med en hammer i retssalen, en stormoske med arabiske sværd på toppen placeret i København. Fordomme og fordømmelser har mange billeder på sig her i landet. Udtrykket er måske nok forskelligt fra billede til billede, men hensigten er den samme: At skabe frygt for den, der er anderledes en mig selv. Den såkaldte Muhammed-krise lærte os – eller kunne have lært os – at flyet med alverdens fordomme ombord, måske nok kunne nå uanede højder, men måtte falde ned og ødelægge selv det mest hærdede skrog af stål. Lille Danmark blev pludselig kendt for andet end Den Lille Havfrue og ænder, der går over gaden under følge af ordensmagten. Billedet af Hygge-Danmark var ikke *helt* så hyggeligt længere.

I Sydafrika har man det smukke udtryk Ubuntu. I modsætning til den vesteuropæiske forestilling "Jeg tænker, altså er jeg", betyder Ubuntu "Jeg er i forholdet til mit medmenneske – derfor er jeg". Eller som Ærkebiskop

Desmond Tutu formulerer det "I dæmoniseringen af mit medmenneske, bliver jeg selv dæmoniseret". Ud fra den tankegang bliver vi som samfund umenneskeliggjort i dæmoniseringen af vores medmennesker. Men der er håb.

Som piloten i eventyret om den lille prins trådte ud af sit ødelagte fly, må vi også træde ud. Måske er vi nok havnet i en ørken, men dér lige foran os møder vi en fremmed. Gennem samtalen og gennem nærværet bliver vi klogere på ham eller hende og på os selv.

Kære muslimske venner. På vegne af Danske Kirkers Råd vil jeg sige jer et stort tak for invitationen til denne middag. Det er flot – ikke bare, at I har turdet overlade *mig* ansvaret til på jeres vegne at invitere kristne venner, men at I overhovedet har taget initiativ til arrangementet her. For mig er det et konkret opgør med fordommene. For i mødet med vores medmennesker og ikke mindst i måltidsfællesskabet bliver det så uendeligt svært at opretholde fordommene.

Vigtigheden af dialog, af nærvær og samvær på tværs af religiøse og kulturelle forskelle kan næppe overvurderes. Flotte lysende initiativer er blevet taget på baggrund af mørke erfaringer med, hvad fordomme kan føre til. Islamisk-Kristent Studieceter og Folkekirke & Religionsmøde er vigtige initiativer i religionsdialogen. Kristent-Muslimsk Samtaleforum (KMS) skal inden længe holde sin 4. konference for kristne og muslimer. Igen i år

har Københavns Kommunes Vi København'r kampagne inviteret til Eid kulturfest. Kontaktgruppen mellem Muslimer og Kristne er nu etableret i regi af Danske Kirkers Råd med repræsentanter fra Muslimernes Fællesråd, Dansk Muslimsk Union, Folkekirken, Den Katolske Kirke og frikirkerne i Danmark. Her sidder jeg selv med – og det er jeg stolt af.

Muslimer og kristne tager i stigende grad initiativ til formelle og uformelle strukturer, der kan styrke dialogen. Derfor er det vigtigt, at de mange initiativer og den gode vilje ikke konkurrere indbyrdes og dræner os for energi. Nej, initiativerne skal supplere og frugtbart styrke hinanden. Derfor er kontakten mellem de involverede på kryds og tværs også så vigtig.

I kontakten - ikke bare som muslimer og kristne, men som troende mennesker, som søstre og brødre, vil sandheden langsom blive åbenbaret for os i samtalen, i samværet og nærværet. Stine, Sami og Asmat det har været en fornøjelse at arbejde sammen med jer i Kontaktgruppen.

På vegne af jeres kristne venner vil jeg tillade mig at overrække jer disse blomster og denne bog om det fælleskirkelige – det økumeniske – arbejde. Vi må fortsat blive klogere på hinanden og kunne handle i fællesskab på trods af forskelle - og som den lille prins i eventyret med glæde kunne udråbe om den anden "Så du kommer altså også fra himlen!". Tak.